

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/234/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115221072
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115221072.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v právnej veci navrhovateľky: Z., právne zastúpenej H. proti odporcovi: Z., o určenie výživného na manželku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. februára 2016, č.k. 14C/341/2015-57, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozsudkom zo dňa 29.02.2016, č.k. 14C/341/2015-57 zamietol návrh a odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie zdôvodnil tým, že navrhovateľka sa domáhala určenia výživného manželky v sume 150 Eur mesačne. Z vykonaného dokazovania okresného súdu vyplynulo, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX a z ich manželstva sa dňa XX.XX.XXXX narodila Y. F. a dňa XX.XX.XXXX W. F.. Žiaden z účastníkov nemá iné vyživovacie povinnosti k nezaopatreným deťom. Účastníci spolu nežijú od apríla 2015, kedy sa odporca odsťahoval. Uznesením Okresného súdu Trenčín, č.k. 21C/340/2015-22 zo dňa 17.12.2015 bol schválený súdny zmier, na základe ktorého sa odporca zaviazal platiť obom dcéram výživné každej po 200 Eur mesačne s účinnosťou od 22.09.2015 s tým, že dlh na výživnom u každej dcéry po 113,30 Eur sa zaviazal platiť v splátkach po 25 Eur na každé dieťa spolu s bežným výživným. Navrhovateľka dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 629 Eur. Poberá invalidný dôchodok na dcéru 307 Eur, rodinné prídavky na dve deti po 23,52 Eur mesačne a príspevok na benzín 33,09 Eur. V domácnosti má k dispozícii dve autá. Odporca poberá od 01.06.2015 výsluhový dôchodok v sume 507,50 Eur mesačne a od 6/2015 pracuje ako vodič SAD, pričom z tejto činnosti za 7 mesiacov dosiahol priemerný čistý mesačný príjem 572 Eur, spolu teda jeho príjmy v priemere predstavujú sumu 1.079,50 Eur. Platí výživné na dve deti po 400 Eur mesačne, teda po úhrade výživného mu ostane suma 679,50 Eur mesačne. Odporca má k dispozícii jedno auto. Po odpočítaní platieb na výživnom na deti odporcovi zostane pre vlastnú potrebu suma 679,50 Eur, čo je o 50,50 Eur viac než príjem navrhovateľky. Po zhodnotení životnej úrovne oboch účastníkov porovnaním ich príjmov a výdavkov tak okresný súd dospel k záveru, že obaja účastníci majú takmer rovnaké finančné zabezpečenie, pričom odporca nesie väčšiu časť nákladov na zaopatrenie spoločných detí. Požiadavka rovnosti životnej úrovne manželov, ktorá nezahŕňa mechanickú rovnosť zárobkov, bola teda preukázaná a okresný súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

Proti uvedenému rozsudku podala včas odvolanie navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok zmenil a zaviazal odporcu platiť výživné na manželku v súlade s návrhom. Odvolanie zdôvodnila tým, že s odporcom nežijú v spoločnej domácnosti a od apríla 2015 spoločne nehospodária, majú dve dcéry: Y. nar. XX.XX.XXXX a W. nar. XX.XX.XXXX. Odporca

odmieta finančne prispievať na navrhovateľku a na domácnosť, odmieta hradiť aj náklady spojené s užívaním bytu. Navrhovateľka dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 530 Eur, odporca poberá výsluhový dôchodok 509,46 Eur a pracuje ako vodič autobusu s príjmom cca 700 Eur mesačne. Navrhovateľka poberá na dcéry rodinné prídavky 23,52 Eur a príspevok na benzín 33,09 Eur. Navrhovateľka spláca úver po 190 Eur mesačne a zmyslom návrhu bolo, aby odporca na tento úver prispieval aspoň v polovici. Súd prvého stupňa mal vychádzať výlučne z ustanovenia § 71 ods. 1 Zákona o rodine a dbať, aby životná úroveň oboch manželov bola rovnaká a prihliadať na starostlivosť navrhovateľky o domácnosť a o plnoleté, ale ešte nezaopatrené deti. Súd prvého stupňa nezohľadnil starostlivosť navrhovateľky o domácnosť a oprávnené výdavky s tým spojené, ktoré riadne preukázala. Naproti tomu odporca poukazoval na výdavky, ktoré v skutočnosti nemá, nakoľko mnoho huteľných vecí na vybavenie novej domácnosti si zobral zo spoločnej domácnosti. Súd prvého stupňa pri zisťovaní výšky príjmu odporcu vychádzal z údajov od zamestnávateľa odporcu, pričom navrhovateľka má vedomosť, že výška príjmu odporcu je vyššia ako deklaruje zamestnávateľ, preto pre objektívne zistenie veci bolo potrebné vyžiadať si podklady od Sociálnej poisťovne. Navrhovateľka má vedomosť, že odporca neopodstatnene navýšil refinancovaný úver, a teda odporca sa neprimerane finančne zaťažuje a preberá na seba neprimerané majetkové riziká, čím ohrozuje aj majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Z obsahu odvolania vyplýva, že navrhovateľka namieta nesprávnosť, resp. neúplnosť skutkových zistení okresného súdu (vyšší príjem odporcu než zistil okresný súd, výdavky, ktoré odporca v skutočnosti nemá, úver splácaný navrhovateľkou) a nesprávne právne posúdenie veci (súd „mal vychádzať výlučne z ustanovenia § 71 ods. 1 Zákona o rodine“).

K odvolacím námietkam navrhovateľky o nesprávnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa odvolací súd uvádza, že konanie o určenie výživného na manželku (na rozdiel napr. od konania o určenie výživného na maloleté dieťa) je návrhovým konaním, v ktorom je možné návrhu vyhovieť len vtedy, ak navrhovateľ unesie bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní tvrdí, že výška príjmu odporcu je vyššia ako deklaroval jeho zamestnávateľ a navrhuje ako dôkaz vyžiadanie podkladov od Sociálnej poisťovne, z odvolania nie je zrejmé, prečo navrhovateľka nenavrholala takýto dôkaz v konaní pred súdom prvého stupňa, keď jej tvrdenie o mzde odporcu vo výške 700 Eur mesačne bolo obsiahnuté už v návrhu. Pokiaľ navrhovateľka v konaní pred súdom prvého stupňa nespochybnila dôveryhodnosť dôkazu vykonaného potvrdením od zamestnávateľa odporcu a (napriek poučeniu o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p.) nežiadala vykonať iný dôkaz o skutočnom príjme odporcu a ani v odvolaní neuviedla dôvody, pre ktoré by takýto dôkaz nemohla bez vlastnej viny označiť, alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa, odvolací súd nemôže vykonať dôkaz navrhnutý až v odvolaní (§ 205a ods. 1 písm. d) O.s.p.).

Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní namietala, že okresný súd nebral do úvahy jej starostlivosť o domácnosť, treba uviesť, že navrhovateľka sa síce sama stará o domácnosť v trojizbovom byte v W. (čo odporca nespochybnil), avšak podľa tvrdenia odporcu (ktoré takisto nebolo v konaní spochybnené) odporca platí energie v dome v J. S. - keďže ide o spoločný dom účastníkov konania, nemožno tieto výdavky považovať za výdavky výlučne v prospech odporcu. Výdavky na domácnosť (spolu podľa navrhovateľky asi 260 Eur mesačne), v ktorej býva navrhovateľka spolu s dvoma dcérami, sú výdavkami na tri osoby, pričom na výživu dcér (vrátane nákladov na ich bývanie) prispieva odporca osobitne po 200 Eur na každú dcéru. Na navrhovateľku tak pripadajú výdavky na domácnosť približne 86 Eur mesačne, pričom odporca má výdavky na domácnosť (taktiež podľa jeho vlastného vyjadrenia, ktoré nebolo v konaní spochybnené) vo výške približne 175 Eur mesačne. Pokiaľ navrhovateľka uviedla, že spláca úver po 190 Eur mesačne, odporca takisto spláca úver (po 165 Eur mesačne), pričom ide o úver, ktorým podľa jeho vyjadrenia prefinancoval úver poskytnutý jeho bývalým zamestnávateľom, patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva oboch účastníkov konania. K tvrdeniu, že odporca refinancovaný úver neopodstatnene navýšil, navrhovateľka nepredložila, ani nenavrholala žiaden dôkaz, z tohto tvrdenia

uvedeného v odvolaní nebolo ani zrejmé, akým spôsobom malo dôjsť k neopodstatnenému navýšeniu. K tvrdeniu, že odporca poukazoval na výdavky, ktoré v skutočnosti nemá, nakoľko mnoho huteľných vecí na vybavenie novej domácnosti si zobral zo spoločnej domácnosti, treba uviesť, že okresný súd vo svojom rozsudku ani nebral do úvahy žiadne výdavky odporcu na zariadenie jeho domácnosti (bral do úvahy len vyššie uvedené výdavky na domácnosť v J. S., čo však sú bežné mesačné platby - nájomné, elektrina, plyn, nie náklady na zariadenie domácnosti).

Pokiaľ navrhovateľka namietala nesprávne právne posúdenie veci, krajský súd k tomu poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a navrhovaným hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bol účastník konania pred súdom úspešný, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Krajský súd sa stotožňuje s okresným súdom v tom, že požiadavka rovnakej životnej úrovne manželov neznamena mechanickú rovnosť medzi manželmi, vyvodzovanú iba z ich zárobkov. Tomu nasvedčuje aj slovné spojenie „v zásade“ v citovanom ustanovení. Aj v tomto prípade platí ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého súd pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného a zárobkové schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pre rozhodnutie súdu o výživnom medzi manželmi podľa uvedených ustanovení nestačí zistiť len osobné, zárobkové a majetkové pomery manželov, vrátane ich príjmov, ale treba zistiť aj mieru potrieb, danú povahou práce, spôsobu života, zdravotným stavom každého z manželov, prípadne inými závažnými okolnosťami.

V danom prípade okresný súd správne právne posúdil vec podľa ustanovenia § 71 ods. 1 Zákona o rodine tak, že príjem odporcu po odpočítaní výživného na dcéry je v zásade rovnaký ako príjem navrhovateľky, podobne výdavky na domácnosť a na veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva oboch účastníkov sú približne rovnaké a obaja účastníci majú aj takmer rovnaké finančné zabezpečenie. Navrhovateľka teda v konaní neunesla dôkazné bremeno o tom, že by životná úroveň odporcu bola natoľko vyššia než životná úroveň navrhovateľky, že by bolo potrebné kompenzovať tento rozdiel určením vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Odporca, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní, neuplatnil náhradu trov odvolacieho konania, preto mu krajský súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.